

om, at naar han meente — som han udtrykte sig — „at vi skulde erobre vor Lykke tilbage“, og derfor kun vende os til een Side, saa er det en meget feilagtig Betragtning af ham at troe, at han fremmer sit Maal ved at opgive de aandelige Formaal. (Hør!) I det Hele taget skulde det ærede Medlem erindre, at til en saadan Gjenerhvervelse som den, han tilfigtede, er det paa ingen Maade tilstrækkeligt — som han syntes at antyde — alene at være i Besiddelse af pbyssisk Kraft, men at det netop er nødvendigt at være gennemtrængt af en Tølelse, som ofte har fundet, og — som jeg haaber — endnu ofte gennem Digtekunsten og den sceniske Fremstilling vil finde et styrkende og fylldigt Udtryk.

Jeg skal slutte med at gjøre en kort Bemærkning i Anledning af det Forslag, der er stillet af et æret Mindretal om at bevilge 1,000 Rb. til Tegninger etc. til en Theaterbygning. Ja, jeg turde maaskee, forinden jeg gaaer over dertil, støtte det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg hører paa ingen Maade til dem, som mene, at vi absolut til evige Tider skulle give disse 65,000 Rb. til Theatret. Det kan være rigtigt ad en fornuftig Veie — ikke igjennem Finantsloven, men igjennem en selvstændig Lov — at søge at bringe Summen noget ned. Der kan være Poster i Theaterbudgettet, hvor der kan ske Besparelse; maaskee kunne saaledes Antallet af Kunstnere i famelige Kunstarter noget reduceres; man kunde maaskee reent afflasse en enkelt Kunstart, eller udstille een eller to f. Ex. Opera og Ballet, og lade dem virke ved et eget Theater; kort sagt, der er mange Veie, ad hvilke man kunde forsøge at skaffe Indtægter paa, men jeg mener rigtignok, at Theatrets Forhold og dets Stilling til Staten maa fastsættes ved en egen Lov; og det kan iøvrigt meget godt ske saaledes, at Staten i ethvert Tilfælde kun kommer til at give en bestemt Sum aarlig.

Jeg vender tilbage til det ærede Mindretal, som har foreslaaet, at vi skulde tilveiebringe

Tegning og Overslag til Fuldførelse og Ombygning af det nuværende Theater, eller til Opførelse af et nyt. Jeg vil tillade mig at tilraade min ærede Ven for Helsingør (Adler) at tage dette Forslag tilbage. Jeg troer, at den Slags Forslag aldrig gaaer igjennem Thinget, naar de ikke omfattes med megen Barme af Ministeren, og den ærede Minister har jo, som vi vide, stillet sig meget indifferent ligeoverfor dette Spørgsmaal. Der kan efter min Overhøining heller ikke være Tale om at ombygge Theatret. En saadan Ombygning vilde koste over 150,000 Rb., og da Theatret maatte staae ledigt saalænge, den stod paa, saa maa man medregne det Tab, som det derved vilde lide, hvilket kan antages at blive henved 200,000 Rb. Ombygningen vilde altsaa i Virkeligheden komme til at koste over 300,000 Rb., og det vilde være meget uheldigt at anvende saa Meget paa en Bygning, der dog ikke vilde blive saa fuldstændig, som den bør være. Jeg troer derfor, at man absolut vil komme til, i Tidens Løb, naar den Skræl for vor „mørke“ Finants-tilstand, som Mange føle en vis Tilfredsstillelse ved at drage frem, just ikke til Både for Finantsferne, noget har sat sig, og naar det har viist sig, at vore finantsielle Forhold ikke ere, hvad Mange vilde gjøre dem til — jeg troer, at man da vil komme til, i Forbindelse med Kjøbenhavns Commune vil jeg haabe, at bygge et fuldstændigt nyt Theater. Men jeg antager rigtignok ikke, at det Tidspunkt ligger saa nær, at det allerede vil indtræde daare, og jeg skal derfor henstille til det ærede Mindretal at tage Forslaget tilbage, da jeg ikke vilde ansee det for heldigt, om det skulde falde.

Meddelelser.

- Sp. 2279, Linie 23 f. o.: „i Døgnet“, læs „om Dagen“.
 — 2297, Linie 12 f. o.: „Biborg“, læs „Nyhborg“.
 — — Linie 8 f. n.: „Ber“, læs „Kant“.